

Ἄλλη γνώμη εἶναι τοῦ Κρομέου, τῷ Ἱστορικῷ τῶν Δεχῶν ἐν τῷ βιβ. 12, ὃ ὁποῖος γράφει, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος πρῶτον μετακίσθη ἀπὸ τὰ χῶματα τῶν Ῥωμάνων εἰς τὴν Δακίαν, τὴν Ἐπαρχίαν τῷ Τραϊανῷ, εἰς τὸν καιρὸν τῆς κατατροπώσεως τῷ Δεκιβάλλῳ, τῷ Βασιλέως τῆς Δακίας, καὶ τῆς κυριεύσεως ὅλης τῆς Δακίας. Προσθέτει δὲ ὁ αὐτὸς Ἱστορικὸς καὶ τῦτο, ὅτι ἐπὶ Γαλιένῳ καὶ Ἀβριλίῳ, Κεσάρων τῶν Ῥωμάνων, ἡ Ἐπικράτεια τῆς Δακίας ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐκυριεύθη ὑπὸ εἰσβολῆς Βαρβάρων ἔθνῶν. Τελευταῖον ἐπὶ τῷ Κέσαρος Γρατζιάνῳ, οἱ Γότθοι ἐκυρίευσαν αὐτὴν τὴν Δακίαν. Τοις τοτρόπως ἐκ τέτων τῶν ἀποδείξεων ἡμπορεῖ τὸ Βλαχικὸν ἔθνος νὰ ἔλαβε τὴν ὑπαρκτικίντε ἀρχὴν ἀπὸ τὴν μίξιον τῶν Ῥωμάνων, Γότθων τε καὶ λοιπῶν Ἰθαγενῶν, ὅπῃ ἔμειναν εἰς τὴν Δακίαν, μάλιστα δὲ τῶν Πετζινέγων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῷ Αυτζίῳ (βιβ. 8. κεφ. 5. σελ. 445), καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν Ἀζωφικῶν συμβάντων σελ. 51. Ἐπειδὴ οἱ Γοτθο-Σλάβοι καὶ οἱ Πετζινέγοι ὑπανδρεύοντο εἰς τῆς Ῥωμάνῳ, καὶ οἱ Ῥωμάνοι εἰς τῆς Γότθῳ· ὅθεν ἐκ τέτων τῶν δύο διαλέκτων τῆς τε Ῥωμαϊκῆς καὶ Σλαβωνικῆς συνετέθη σχεδὸν ὅλη ἡ Βλαχικὴ γλῶσσα· τὸ ὁποῖον οἱ εἰδήμονες τέτων τῶν γλωσσῶν εὐκόλα ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἴδωσι. Τῦτο δὲ μοι ἔδωκεν ἀφορμὴν,